

WINTRŮV RAKOVNÍK

XXXIII. KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
S VÝBĚREM NA CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKY DIVADELNÍ TŘEBÍČ/DIVADELNÍ DĚČÍN

BŘEZEN 2009

Případ 004 – Manželské vraždění

K výsledku případu Manželských vražd jsem předvolal oba hlavní podezřelé: paní Zuzanu Trnkovou alias Lízu a pana Miroslava Štrobla alias Gillese

Kdo je iniciátorem Manželského vraždění?

M. Š. svaluje vinu na svoji kolegyni, která ji přijímá s odůvodněním, že na ni velmi zapůsobila předchozí zkušenost s jakýmsi panem Emmanuelem Schmittem. Proto pátrala po dalších jeho činech. Přes internet se jí ozval prostředník s pseudonymem Dilia, který jí nabídl daný případ.

Jak dlouho trvaly přípravy na tento trestný čin?

Obžalovaní vypovídají, že na je-

višti strávili přibližně půl roku, ale již dlouho předtím snovali plány a shromažďovali zbraně („hra je válka slov“).

Při vyšetřování vyšlo najevo, že vaše organizovaná skupina čítá cca 30 členů. Pokud nebyli spoluviníky tohoto případu, vyvíjeli nějakou jinou trestnou činnost?

Náš soubor se věnuje mnoha dalším aktivitám, např. Silvestrovská představení, Mikulášská setkání, pohádky pro děti atd.

Všimli jsme si jisté spoluviny. Proto vás žádáme o vyjádření, do jaké míry je tato spoluvina připsatelná na vrub pana Jaroslava Kodeše.

Na tuto otázku pan M.Š. uvádí, že Jarda v Manželském vraždění velmi pomohl. Hlavně v začátcích, kdy jsme hledali způsob, jak Manželské vraždění uchopit. Poté, bohužel, pro časovou zaneprázdněnost, ponechal celý případ na nás samotné.

Chcete říct něco na svoji obhajobu?

Paní Z.T. se necítí vinna s odůvodněním, že tento případ ji vnitřně oslovil. Poskytl ideální protiváhu k zábavným Silvestrovským večírkům. Vysněné Anny Kareniny již zřejmě nedosáhne, a proto je pro ni zajímavá příležitost podílet se na Manželském vraždění.

K jejímu názoru se přiklání i druhý podezřelý pan M.Š.

Vzhledem ke zjištěným skutečnostem musíme konstatovat, že s ohledem na shromážděné důkazní materiály bude případ Manželského vraždění uložen ad acta. Oba podezřelé propouštíme. K Manželskému vraždění tedy bude, doufejme, docházet i nadále.

Manželské vraždění – Zuzana Trnková a Miroslav Štrobl

-jps-

Manželské vraždění – Zuzana Trnková a Miroslav Štrobl

Jak se vraždili manželé

Drazí přátelé a milí čtenáři, protentokrát si dovolím být velice stručný, i když výčet děl takové spisovatelské celebrity současnosti, jakou Eric-Emmanuel Schmitt nesporně je, by se dal místa zaplnit sdostatek. Případný zájemce může ostatně bez problémů zakoupit jeho kni-

hy Oskar a růžová paní či Evangelium podle Piláta nebo navštívit v různých českých divadlech inscenace jeho her Návštěvník, Záhada, Hotel mezi dvěma světy – nebo i dnes Ochotnickým spolkem Tyl Kutná Hora na „Wintrovkách“ uvedené Manželské vraždění (třebas v Divadle

na Jezerce v režii Jana Hřebejka s Jaroslavem Duškem a Natašou Burger).

Netřeba však na tomto místě suplovat encyklopedické heslo a problém samotné inscenace je velmi prostý. Nespočívá v ničem jiném než v prakticky totální absenci režijního vedení. Schmitt je přes svou celosvětovou popularitu spíše filozofujícím novelistou, který své úvahy zručně obléká do hávu divadelních her, než plnokrevným dramatikem. Tím spíše potřebuje, aby občas papírem šustící konverzace vyrůstala ze zřetelné a koncentrované situace, tím spíše volá po zdivadelnění vcelku statických rozhovorů a hlavně po důsledném vedení a rozkrývání toho, kdy který z manželského páru podvádí toho druhého a s jakým záměrem s ním hraje manipulativní hru. Nic z toho se však bohužel dnes odpoledne na rakovnickém jevišti nestalo. V monotónním temporytmu nám byl dvěma interprety kultivovaně sdělen jevištně nevyložený text hry. Bohužel.

Jan Šotkovský

Posluchači rozborového semináře ve foyeru Tylova divadla

Hrabal je moje krevní skupina

Z Rádobydivadla Klapý se nám podařilo zastihnout režiséra Ladislava Valeše a představitele role Tanečního mistra Jiřího Krause. Oba měli plné ruce práce, protože zrovna vyklízeli scénu Tylova divadla a zanedlouho je čekalo hodnocení poroty. Přesto si našli čas a odpověděli nám na pár otázek.

Jaké jsou vaše bezprostřední dojmy po představení?

LV: Dojmy jsou tradičně dobré, v Rakovníku je vnímavé publikum, divadelní.

Proč jste si vybral k inscenaci právě Nývlta? Nebo spíše Hrabala?

LV: Hrabala jsem měl vždycky rád. Četl jsem jeho knížky, baví mě filmy, je to moje krevní skupina. Hrabal má typ humoru, který mi vyhovuje. Už jsem režíroval několik Hrabalových předloh – Postřižiny, Ostře sledované vlaky a další. Zabývám se Hrabalem několik let. I inscenaci Taneční hodiny pro pokročilé jsem už dělal. Rozhodl jsem se ji zopakovat trochu z nostalgie. Také, když jsem potkal Jirku, řekl jsem si, že by to mohla být role pro něj.

Nývltovi se podařilo Hrabala přetavit do jevištní formy. I my sami jsme v průběhu představení přidávali nápady, aby to bylo víc divadelní. Je tam nejméně dvacet našich nápadů, různé fóry. Důležité kritérium pro nás bylo, jestli ty fóry „unes Hrabal“.

S Jiřím Krausem jste tedy začali spolupracovat, protože byla role pro něj...

LV: Jirka si chtěl s námi zkusit zahrát. Uvědomil jsem si, že je

to ideální představitel role Tanečního mistra.

Jak se vám hrálo?

JK: Mně se hraje vždycky dobře. Normálně hraju v Mosteckém divadle. Kdybych to měl porovnat, v Rádobydivadle Klapý to pro mě byla docela intenziv-

lu. A také byla potřeba vzít v úvahu Jirkovo vyčerpání, protože hrál ještě v profesionálním divadle.

Měnila se nějak režijní koncepce představení?

LV: Představu jsem měl poměrně jasnou už na začátku. Chtěl jsem to dělat jinak, než dřív, také jsem chtěl, aby to bylo více pro Jirku. V mnohém mě překvapil, vzniklo takové „společné sochánní“ představení.

JK: Představení se tak obohatilo o různé situace, společně jsme přidali několik věcí.

Měli jste nějakého odborného poradce v chemii?

LV: Nebylo potřeba. Jaromír Holfeuer je učitel chemie, to bylo bez problémů.

Jaký je váš oblíbený tanec?

JK: Já tancuju rád.

LV: Jirka byl, na rozdíl ode mě, čtyřikrát v tanečních. Já ani jednou. Někdy bylo pro něj složité dělat, že neumí tančit.

Je něco, co byste rádi řekli na závěr?

JK: Po zkušenosti s Tanečními hodinami musím říct, že se herci nedají dělit na profesionály a amatéry, ale na dobré a špatné. Plno profesionálů by nezahrálo to, co zahráli mi spoluherci tady, bylo to jako profi jeviště. Díky téhle zkušenosti mezi amatéry a profíky nevidím rozdíl.

LV: Já bych ještě rád dodal, že nás hraní těší, že jsme rádi, že jsme to odehráli, máme z toho dobrý pocit. Rádi bychom se do Rakovníka zase někdy vrátili, třeba s dalším představením.

Taneční hodiny pro pokročilé – Jiří Kraus

Taneční hodiny pro pokročilé

Taneční hodiny pro pokročilé – L. Štěpánová, P. Znamenáčková, P. Macák, E. Andělová

...no a pak přijelo Rádobydivadlo Klapý s dramatizací Hrabalovy novely Taneční hodiny pro starší a pokročilé z pera Václava Nývlt, v šedesátých až osmdesátých letech dvorního přepisovače Hrabalových textů pro divadlo, který si nakonec troufl i na adaptaci tak nedivadelní novelky, jakou jsou právě Taneční hodiny, ten jednovětý, spontánní a strhující výtrysk nepřetržitého pábení, a i když se dneska zdá, že jde o přepis formálně poněkud zestárlý a ředící intenzitu Hrabalovy invence, může se stále stát základem solidní, poetické a zábavné inscenace, což jsou všechno adjektiva, která můžeme přiřadit i produkci klapských, které pochopitelně vévodí suverénní výkon Jiřího Krause v roli Tanečního mistra, což je nesporný duchovní bratr jiných hrabalovských bezměrných ukecanců typu Hanti či strýce Pepina, nicméně i všichni ostatní podávají mimořádně slušné, plně žánr ctící výkony (obzvláště to platí o přepůvabném výkonu Jaromíra Holfeuera v Šéfovi), takže se nakonec smíříme i s tím, že z formálně excentrické, takřka surrealistické novely je dnes na jevišti už „jen“ kabaret, přehlídka vypravěčského umu v stále okouzlujících hrabalovských historkách, že inscenace (režijně nepochybně zručně vystavěná) postrádá formálně a tematicky scelující režisérské gesto, a že její epilog s návratem všech

postav ke svázanému Tanečnímu mistrovi, jeho odpoutáním a počátkem jeho tance s Osmnáctiletou, se jeví poněkud nadbytečný – a to už jen proto, že může znamenat jak vítězství otravného žvástala nad těmi, kteří se snažili vymanit z jeho „vypravěčské nadvlády“, tak vítězství člověka, který je „fantazijně jiný“ nad omezujícím okolím, zkrátka nám zde režisér nerozdal karty natolik přehledně, abychom mohli konec vzhledem k předcházejícímu celku dešifrovat, přesto jsme viděli pozoruhodnou a suverénně vybudovanou inscenaci, která nesporně patří k vrcholům dosavadního Wintrova Rakovníka a poslouchejte, co vám teď řeknu...

Jan Šotkovský

(W)off-kenice

Takže dobré ráno! Je další krásný den, který přináší spoustu nových poznatků. Je to neuvěřitelné, ale i dneska se objevila spousta názorů, že mé hádanky jsou příliš těžké. Popravdě mě to zarazilo, ale na druhou stranu jsem tu proto, abych psal pro vás. Rozhodl jsem se, že neudělám to, co je v běžném životě normální, tedy, že bych dokázal svoji totální nadřazenost a ponížil vás těžší otázkou, na kterou by nikdo z vás správnou odpověď nenašel. Mám pro vás takový kvíz, nad kterým by se pozastavil jen jaderný fyzik, matematik, nebo snad student ČVUT. Všem zmíněným, pokud mezi námi jsou, se omlouvám.

Najdi čtyři rozdíly:

PROGRAM

Sobota 21. března 2009

Tylovo divadlo 10.00–11.05 hodin
Petr Matoušek a spol.

PÍT ČI NEPÍT

aneb OČ TU VLASTNĚ BĚŽÍ

Vypravte se spolu s námi na norský dvůr, přivořte k předivu severských intrik. Možná se potom na Hamleta podíváte z jiné strany.

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav

Sál KC 15.00–16.35 hodin

Carlo Gozzi

KRÁL JELENEM

Tragikomická pohádka pro dospělé o tom, že člověk se pozná podle krásné duše.

DS při T.J. Sokol Lázně Toušeň

Tylovo divadlo 19.00–20.45 hodin

Francis Joffo

PRÁZDNINY SNŮ

Situáční komedie plná zápletek, záměn, nedorozumění i trapných situací, které vzniknou když realitní kancelář pronajme jeden dům několika zájemcům.

DS VOJAN Libice nad Cidlinou

Tylovo divadlo 23.00 hodin

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ

A ZAKONČENÍ PŘEHLÍDKY

ROZBOROVÉ SEMINÁŘE:

Pít či nepít aneb

Oč tu vlastně běží – 12.05–13.05

Král jelenem – 17.35–18.35

Prázdniny snů – 21.45–22.45

Co si budeme povídat, co by to bylo za chmurný rozbřesk ranní myslí okolo 13:30 pm, bez, u vás tolik nepopulárních básniček.

Nenadála změna.

Na bruslích na potoce,
bez poklopce
projížděl se Váňa.

Nedal pozor,
neměl dozor.

Spadl na led,
špatně dosed,
teď je z něho Máňa.

...Ce.

-off-

Tiráž

Redakce Zpravodaje: píše Eva Ochrymčuková, Off, Jiří Portugalec Suk, fotí Jiří Chlum, překlady nemilosrdně vraždí Lida Strejcová, na papír zkušeně vkládá Pavla Zimmermannová. Toto 4. číslo vyšlo 21. března 2009